

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120319315
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120319315.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudkyň JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu (navrhovateľa návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia): lime finance, a. s., so sídlom Štefánikova 9, 949 01 Nitra, IČO: 50 377 159, právne zast. AKMB, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Štefánikova 9, 949 01 Nitra, IČO: 52 360 458, proti subjektom označeným v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako žalovaní: 1/ A.. E. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXXX/X, XXX XX B., právne zast.: Advokátska kancelária UHAL, s. r. o., , so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655 a 2/ A.. C. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/X, XXX XX B., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp/42/2020-466 zo dňa 09. 09. 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. „Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zriadil záložné právo k

a) nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných (podiel 1/1), vedenej na Okresnom úrade Banská Bystrica, Katastrálnom odbore, pre obec G., katastrálne územie G., zapísanej na liste vlastníctva č. XXX ako:

byť číslo 2

· poschodie: 1 mezanín, vo vchode č. 1,

· v bytovom dome (popis stavby: Bytový dom G.) so súpisným číslom XXX, na parcele registra "C", číslo XXX/X,

· s prislúchajúcim podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve vo veľkosti 10300/94012-in k celku,

· s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom vo veľkosti 10300/94012 k pozemkom:

· parcela registra "C", parcelné číslo XXX/X, druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoria, výmera 722 m²,

· parcela registra "C", parcelné číslo XXX/X, druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoria,

· výmera 352 m²,

b) spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 1/2 v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, vedenému na Okresnom úrade Zvolen, Katastrálnom odbore, pre obec B., katastrálne územie H., zapísanému na liste vlastníctva č. XXXX v časti B pod poradovým č. 1 na pozemku:

· parcela registra "C", parcelné číslo XXXX/XX, druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoria, výmera 18 m²,

c) spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 1/2 v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, vedenému na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, Katastrálnom odbore, pre obec F. Z., katastrálne územie F. Z., zapísanému na liste vlastníctva č. XXX ako:

- parcela registra "C", parcelné číslo XXX/X, druh pozemku: Záhrady, výmera 610 m²,
- parcela registra "C", parcelné číslo XXX/X, druh pozemku: Zastavané plochy a nádvoría, výmera 120 m²,
- parcela registra "C", parcelné číslo XXX/X, druh pozemku: Záhrady, výmera 92 m²,

d) spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 1/2 v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, vedenému na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, Katastrálnom odbore, pre obec F. Z., katastrálne územie F. Z., zapísanému na liste vlastníctva č. XXX ako:

- rodinný dom (popis stavby: rodinný dom) so súpisným číslom XX, na parcele registra "C", číslo XXX/X,

v prospech žalobcu, a to za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 822.773,19 Eur s príslušenstvom z Dohody o ručení č. 000519E/CORP/2016 uzavretej dňa 19.07.2017 medzi žalovaným ako ručiteľom a spoločnosťou UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s., Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, IČ: XXX 48 242 ako veriteľom“.

1.1 V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že pôvodne v žalobe označený žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 21. 08. 2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 100 000 € s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Uznesením č. k. 12Csp/42/2020-152 zo dňa 14. 10. 2020, právoplatným dňa 23. 10. 2020 okresný súd pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že pôvodne v žalobe označený žalobca z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila do konania spoločnosť lime finance, a. s., so sídlom Štefánikova 9, 949 01 Nitra, IČO: 50 377 159. Uznesením č. k. 12Csp/42/2020-280 zo dňa 06. 11. 2020, právoplatným dňa 10. 11. 2020, pripustil okresný súd zmenu žaloby tak, že petit žaloby znie: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 822 773,19 € s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 822 773,19 € od 29. 05. 2020 do zaplatenia. II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %“.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že dňa 22. 04. 2021 mu bol doručený (v poradí druhý) návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 20. 04. 2021 (kde na strane žalovaných označil žalobca ako žalovaného 1/ žalovaného v konaní o veci samej a ako žalovanú 2/ manželku žalovaného v konaní o veci samej, pričom sa domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k nehnuteľnostiam v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného 1/ a žalovanej 2/). Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil žalobca tým, že v konaní o veci samej si voči žalovanému 1/ uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 822 773,19 € s príslušenstvom. Podľa verejne dostupných informácií bol žalovaný 1/ v čase začatia konania vlastníkom viacerých nehnuteľností, pričom z ich predaja v exekúcii by bolo možné dôvodne očakávať uspokojenie žalovanej pohľadávky. Žalovaný 1/ však v priebehu konania zrealizoval, resp. pokúsil sa zrealizovať vo vzťahu k niektorým nehnuteľnostiam úkony smerujúce k zmene vlastníka dotknutých nehnuteľností, preto má žalobca za to, že tak učinil v úmysle eliminovať možnosť uspokojenia jeho pohľadávky. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že „žalovaní boli v čase začatia konania vlastníkami nehnuteľnosti vedenej na Okresnom úrade Poprad, katastrálnom odbore, pre obec Vysoké Tatry a katastrálne územie V. Z., zapísanej na LV č. XXX, ktorá bola v čase začatia konania vo výlučnom vlastníctve žalovaných“ (poznámka odvolacieho súdu: správne má byť podľa predmetného LV č. XXX: žalovaný 1/ bol v čase začatia konania výlučným vlastníkom nehnuteľnosti vedenej na Okresnom úrade Poprad, katastrálnom odbore, pre obec Vysoké Tatry a katastrálne územie Tatranská Lomnica, zapísanej na LV č. XXX, ktorá bola v čase začatia konania vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1/), pričom z informácií dostupných na príslušnom liste vlastníctva je uvedená nehnuteľnosť v súčasnosti v podielovom spoluvlastníctve G. P., r. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, XXX XX B., v podiele 1/2-ica k celku, a A. E. F., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX B., v podiele 1/2-ica k celku; vklad vlastníckeho práva v prospech uvedených spoluvlastníkov bol povolený pod V-XXXX/XXXX zo dňa 11. 08. 2020, t. j. v čase po začatí konania o veci samej. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia poukázal na to, že k povoleniu vkladu vlastníckeho práva došlo v čase, keď žalovaný 1/ v konaní o veci samej podal dňa 22. 07. 2020 odpor proti platobnému rozkazu, čo žalobcu jednoznačne utvrdilo vo vyššie uvedenej snahe a úmysle žalovaného. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že ďalšia nehnuteľnosť vedená na Okresnom úrade Banská Bystrica, katastrálnom odbore, pre obec

G., katastrálne územie G., zapísaná na LV č. XXX ako byt č. 2 je v súčasnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného 1/ a jeho manželky, uvedenej vo v poradí druhom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako žalovaná 2/. Na príslušnom liste vlastníctva č. XXX je okrem iného vo vzťahu k bytu č. 2 (rovnako ako vo vzťahu k bytu č. 1) zapísaná poznámka v nasledovnom znení: „Oznámenie o začatí výkonu záložného práva veriteľom BUČINA ZVOLEN, a. s., IČO: 36029815, Lučenecká cesta 2266/6, 960 96 Zvolen zo dňa 02. 09. 2020 k V XXXX/XXXX, a to dobrovoľnou dražbou - čz. XXX/XXXX“. Na liste vlastníctva č. XXX je vo vzťahu k bytu č. 1 a k bytu č. 2 zapísaná tiež poznámka: „Potvrdenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 30. 09. 2020 o začatí súdneho konania sp. zn. 14C/57/2020 o určenie, že záložné právo V XXXX/XXXX neexistuje - čz. XXX/XXXX“, pričom podľa názoru žalobcu sa žalovaný (označený vo v poradí druhom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako žalovaný 1/) prostredníctvom žaloby o určenie neexistencie záložného práva snaží dosiahnuť taký stav, kedy mu predmetné záložné práva, resp. ich výkon, nebudú brániť v prevode vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam na tretiu osobu, čím by v konečnom dôsledku opäť došlo k zhoršeniu vymožitelnosti pohľadávky žalobcu“. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia konštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ sú tiež vlastníckymi nehnuteľnosťami vedenej na Okresnom úrade Zvolen, katastrálnom odbore, pre obec Zvolen, katastrálne územie H., zapísanej na LV č. XXXX, pričom žalovaní 1/ a 2/ sú v katastri nehnuteľností v súčasnosti stále zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci podielu o veľkosti 1/2. Žalovaní 1/ a 2/ sú tiež vlastníckymi nehnuteľnosťami vedenej na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, pre obec F. Z., katastrálne územie F. Z., zapísanej na LV č. XXX, kde sú v súčasnosti stále zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci podielu vo veľkosti 1/2. Nehnuteľnosť vedená na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, pre obec F. Z., katastrálne územie F. Z., zapísaná na LV č. XXX je taktiež vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/, pričom na liste vlastníctva č. XXX sú zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci podielu o veľkosti 1/2. Podľa názoru žalobcu všetky vyššie uvedené skutočnosti jednoznačne odôvodňujú obavu, že v prípade žalobcovho úspechu v konaní bude následná možnosť uspokojenia ním uplatneného nároku voči žalovanému na základe exekúcie značne ohrozená. Existuje totiž dôvodná obava, že žalovaný (označený vo v poradí druhom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako žalovaný 1/) sa do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o veci samej, ktorým sa konanie skončí, úmyselne zbaví všetkého svojho majetku, aby tak zmaril exekúciu, v ktorej sa bude žalobca domáhať vymoženía pohľadávky.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že uznesením č. k. 12Csp/42/2020-410 zo dňa 07. 05. 2021 uvedený návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Právny zástupca žalobcu podal voči predmetnému uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici o odvolaní žalobcu rozhodol uznesením č. k. 13CoCsp/16/2021-457 zo dňa 28. 06. 2021, ktorým uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože nepovažoval rozhodnutie okresného súdu za správne.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 343 ods. 1, 2, 3, na ust. § 344, na ust. § 324 ods. 1 a 3, na ust. § 325 ods. 1, na ust. § 326 ods. 1, na ust. § 321 ods. 1, na ust. § 329 ods. 1 veta prvá a na ust. § 355 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) ako aj na ust. § 151a a § 151b ods. 1 veta prvá zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) a uviedol, že „zabezpečovacie opatrenie je inštitútom v civilnom procese, ktorého funkciou je zabrániť bezodkladnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, alebo po skončení konania vo veci samej nastať. Podmienkou pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia je osvedčenie, že existuje obava, že druhá strana sporu výkon rozhodnutia o nároku veriteľa zmarí alebo aspoň ohrozí. Z charakteru zabezpečovacích opatrení vyplýva, že pred ich nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to potreba neodkladnej úpravy pomerov spojená s existenciou reálnej obavy, že bude exekúcia ohrozená. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tiež nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti hodnoverne osvedčujúce záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana“. Konštatoval, že „opakovane posudzoval návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo zákonných hľadísk osvedčenia dôvodnosti nároku, opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a osvedčenia potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán, pričom dospel k záveru, že návrh je dôvodný. V prejednávanej veci je predmetom

konania zaplataenie sumy 822 773,19 € s úrokom z omeškania 8% zo sumy 822 773,19 € od 29. 05. 2020 do zaplataenia. Súd mal osvedčenú dôvodnosť a trvanie nároku žalobcu v tom zmysle, že žalobca v konaní aktívne využíva prostriedky dané procesným predpisom. Vzhľadom na skutočnosť, že dokazovanie dosiaľ nebolo skončené a súd v tomto štádiu konania nemôže konštatovať dôvodnosť alebo nedôvodnosť žalovaného nároku z hľadiska preukázania všetkých rozhodujúcich skutočností. Takéto konštatovanie, resp. záver však nie je podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z návrhu žalobcu a priložených listinných dôkazov mal súd tiež osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov z dôvodu možného ohrozenia prípadnej exekúcie na vymozenie žalovanej pohľadávky žalobcu pre prípad jej právoplatného priznania. Žalobca osvedčil, že žalovaný má pravdepodobne v úmysle predať predmetné nehnuteľnosti, nakoľko aj z katastra nehnuteľností vyplýva že v priebehu konania žalovaný jednu nehnuteľnosť už predal. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že ďalšie takéto prevody majetku žalovaného 1/ by mohli podstatne sťažiť vymozenie jeho pohľadávky v prípade úspechu v spore, nakoľko výška pohľadávky s jej príslušenstvom je vysoká a je teda dôvodné jej zabezpečenie zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach. Zabezpečovacie opatrenie súd považuje v danom prípade za efektívny prostriedok súdnej ochrany, pričom je tiež potrebné poukázať na zákonodarcom konštruovanú subsidiaritu neodkladného opatrenia voči opatreniu zabezpečovaciemu. Je zrejmé, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v prejednávanej veci je spojené so zásahom do práv a právom chránených záujmov žalovaných, preto bol súd pri rozhodovaní povinný zvážiť, či by nariadením zabezpečovacieho opatrenia nedošlo k zásahu do práv žalovaných nad nevyhnutnú mieru a či z neho vyplývajúce obmedzenia sledujú legitímny cieľ. Zásah do práv a právom chránených záujmov žalovaného súd v predmetnej veci považoval za primeraný (vzhľadom na počet a hodnotu založených nehnuteľností), nakoľko existujú ďalšie pohľadávky, ktoré znižujú hodnotu predmetných nehnuteľností. Právo žalovaných k predmetným nehnuteľnostiam v prípade neúspechu žalobcu v konaní nie je žiadnym spôsobom ohrozené. Žalovaní sú len v určitom rozsahu obmedzení vo vzťahu k predmetom svojho vlastníckeho práva. Ide však o obmedzenie, ktoré podľa názoru súdu musia žalovaní v tomto spore strpieť. Zabezpečovacie opatrenie v zmysle ustanovenia § 343 ods. CSP nerozlišuje na aký majetok dlžníka má byť zabezpečovacím opatrením zriadené záložné právo, t. j. či ide o majetok vo výlučnom vlastníctve dlžníka, podielovom spoluvlastníctve dlžníka alebo v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (dlžníka a jeho manželky). K majetku, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov majú vlastnícke právo obaja manželia, ktorí nemajú žiadnym spôsobom určený podiel na vlastníckom práve k spoločným veciam. Každý z manželov je vlastníkom celej veci (nehnuteľnosti) patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nemožno určiť, v akom podiele sa ktorý z nich na tomto vlastníctve zúčastňuje. Teda aj nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov sú majetkom dlžníka a spadajú do vymedzenia predmetu zabezpečovacieho opatrenia, ktoré je možné zriadiť na veci, práva a iné majetkové hodnoty dlžníka.

1.5 V závere odôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia, okresný súd uviedol, že „má za to, že v danom prípade sledovaný účel - zabezpečenie vymozenia pohľadávky žalobcu pre prípad úspechu v spore - možno dosiahnuť nariadením zabezpečovacieho opatrenia, pričom súd mal v danej veci za splnené zákonné podmienky nevyhnutné pre jeho nariadenie. Na základe uvedeného súd nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach v bezpodielovom vlastníctve žalovaného 1/ a žalovanej 2/ špecifikovaných vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to v prospech žalobcu na zabezpečenie jeho peňažnej pohľadávky, ktorej zaplataenie je predmetom konania v prejednávanej veci“.

2. Proti predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalovaná 2/ odvolanie, kde uviedla, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré napáda v celom rozsahu, podáva odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) CSP. V odvolaní pod bodom I. až V. uviedla, že podľa jej názoru v odvolaní napadnutom uznesení súdu prvej inštancie bolo potrebné „pomerat“ výšku vymáhanej pohľadávky a výšku hodnoty založených nehnuteľností, pričom sa súd prvej inštancie nemohol uspokojiť len so záverom, že zásah do vlastníckych práv žalovaných považuje vzhľadom na počet a hodnotu založených nehnuteľností za primeraný, ak pritom neuviedol ich hodnotu v pomere k výške zabezpečenej pohľadávky žalobcu. V tomto zmysle v rozhodnutí súdu prvej inštancie chýba podľa žalovanej 2/ posúdenie a následné zdôvodnenie týchto skutočností, čo robí rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľným. V uvedenej súvislosti poukázala žalovaná 2/ v odvolaní na rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. 04. 2021, ktorý vykonal podľa jej názoru uvedené posúdenie preskúmateľným spôsobom, čo však v tomto odvolacom súdom preskúmanom rozhodnutí súdu prvej inštancie chýba. Zároveň uviedla, že nesúhlasí so záverom

odvolacieho súdu vyjadreným v rozhodnutí sp. zn. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. 04. 2021, že primeranosť zabezpečovacieho opatrenia má preukazovať osoba, voči ktorej je zabezpečovacie opatrenie nariadené. Zdôraznila, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podával žalobca, a preto podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musia byť obsiahnuté v jeho návrhu a neprichádza do úvahy, aby tieto podmienky nesplnil. Súd prvej inštancie napriek tomu zabezpečovacie opatrenie nariadil, pričom ide podľa žalovanej 2/ o neoprávnený prenos dôkazného bremena zo žalobcu na žalovaných, ktorý nemá žiadnu oporu v ustanoveniach CSP, či vo všeobecných princípoch civilného práva. V nadväznosti na uvedené žalovaná 2/ v odvolaní uviedla, že v odvolaní voči v poradí prvému nariadenému zabezpečovaciemu opatreniu poukázal žalovaný 1/ na judikatúru Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 5/2005 zo dňa 01. 11.2005 (časopis Zo súdnej praxe č. 73/2005), sp. zn. 6 Obo 270/94 zo dňa 28. 09. 1994 a sp. zn. 4 Obo 322/95 z 27. 05. 1996, v zmysle ktorej je zisťovanie primeranosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia súčasťou rozhodovania o ňom; v zmysle uvedenej judikatúry je na žalobcovi, aby preukázal naplnenie tejto podmienky. „Záver odvolacieho súdu vyjadrený odvolacím súdom v konaní sp. zn.17CoCsp/9/2021, uvedený v odseku 10. odôvodnenia jeho rozhodnutia, že žalobca nemá možnosť preukázať naplnenie tejto podmienky, pretože nemá možnosť získať údaje o hodnote majetku tretej osoby“, je podľa žalovanej 2/ nesprávny, pričom sám odvolací súd vyvracia túto argumentáciu svojou matematickou úvahou a údajmi z realitných kancelárií zverejnenými na internete, preto je zrejmé, že názor, že žalobca nemá ako získať údaje o primeranosti zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k hodnote založeného majetku podľa žalovanej 2/, neobstojí. V uvedenej súvislosti žalovaná 2/ v odvolaní uviedla, že nikto od žalobcu nežiada, aby dal vyhotoviť znalecký posudok, pretože pre neodkladné a zabezpečovacie opatrenia nie sú potrebné exaktne zistené údaje, ale aspoň osvedčenie základných podmienok na ich nariadenie, pričom postačuje zistenie týchto údajov podobne ako to urobil odvolací súd v uznesení sp. zn. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. 04. 2021. Žalovaná 2/ v odvolaní ďalej poukázala na to, že v jej prípade nie je splnená požiadavka obavy, že exekúcia bude ohrozená, a to z toho dôvodu, že nemá postavenie dlžníka. Akékoľvek prevody majetku, na ktoré poukazuje v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca, boli pritom podľa žalovanej 2/ vykonané predtým ako sa dozvedela, že jej manžel má dlhy. Zdôraznila, že žalobca ani netvrdí, že o dlhoch, či záväzkoch svojho manžela vedela. V nadväznosti na uvedené žalovaná 2/ v odvolaní zdôraznila, že akékoľvek ňou vykonané úkony týkajúce sa prevodu majetku nemali preto a ani nemohli mať spojitosť s dlhmi manžela, nekonala pritom v úmysle kohokoľvek ukrátiť, keďže vedomosť o dlhoch manžela nemala. Rovnako od doby, keď jej manžel podal odvolanie voči v poradí prvému uzneseniu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia dňa 10. 12. 2020 a keď jej povedal o tomto spore, nevykonala žiadne prevody majetku, či iný úkon, ktorým by prejavila snahu o nakladanie s nehnuteľnosťami. Na túto skutočnosť mal súd prvej inštancie podľa žalovanej 2/ prihliadnuť. Z uvedeného dôvodu je podľa žalovanej 2/ zrejmé, že neexistuje obava z ohrozenia exekúcie zo strany jej osoby, a preto neexistuje ani dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči jej osobe. Súd prvej inštancie mal podľa žalovanej 2/ prihliadať na skutkový stav v čase svojho rozhodovania, čo týmto, podľa jej názoru, porušil.

2.1 Pokiaľ ide o majetok patriaci do BSM, žalovaná 2/ v odvolaní uviedla, že sa domnieva, že názor odvolacieho súdu vyjadrený v uznesení sp. zn. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. apríla 2021, (ktorým odvolací súd rozhodol o v poradí prvom návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacie opatrenia), v súlade s ktorým súd prvej inštancie v konaní o v poradí druhom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadil nariadením zabezpečovacieho opatrenia záložné právo na nehnuteľnostiach, kde je bezpodielovou spoluvlastníčkou spolu s manželom (žalovaným 1/), nemá opodstatnenie, pretože ust. § 343 ods. 1 CSP za súčasného znenia neumožňuje vo forme zabezpečovacieho opatrenia zriadiť záložné právo na majetku inej osoby ako dlžníka, a to ani keby išlo o majetok patriaci do BSM. Ak potom, či už súd prvej inštancie alebo odvolací súd, v odôvodnení svojich rozhodnutí uviedli, že je to možné aj vo vzťahu k majetku inej osoby ako dlžníka, mali v odôvodnení svojho rozhodnutia podľa žalovanej 2/ vysvetliť z akého ustanovenia CSP uvedená možnosť vyplýva a ak takáto možnosť z ustanovení Civilného sporového poriadku nevyplýva, mali vysvetliť z akého iného platného a účinného procesného predpisu priamo alebo na základe analógie takáto možnosť vyplýva. V nadväznosti na uvedené žalovaná 2/ v odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie nedal vôbec odpoveď na túto otázku, preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo je samo o sebe dôvodom na jeho zrušenie. Odvolací súd (v konaní sp. zn. 17CoCsp/9/2021) síce podľa žalovanej 2/ „naznačil cestu“, ale podporil to len vyjadrením týkajúcim sa neodkladného opatrenia v tom zmysle, že súdna prax nariadenie neodkladného opatrenia voči tretej osobe čoraz častejšie pripúšťa, a to v prípadoch neodkladných opatrení voči zamestnávateľovi dlžníka. Odkázal pritom na článok na www.najpravo.sk/clanky/neodkladne-opatrenie-proti-inej-osobe-ako-strane-sporu.html a podporil to primeraným použitím

§ 344 CSP s tým, že judikatúrou sa vyplní medzera v právnej úprave neodkladných opatrení, čo možno použiť aj na zabezpečovacie opatrenie. Takéto odôvodnenie nariadenia zabezpečovacieho opatrenia voči nej osobe ako dlžníkovi je však podľa žalovanej 2/ nedostatočné a nedáva oporu pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči nej ako bezpodielovej spoluvlastníčke založených nehnuteľností. V uvedenej súvislosti žalovaná 2/ v odvolaní zdôraznila, že ak by aj bolo možné prijať názor, že keď určitú osobu urobí žalobca stranou sporu, tak prichádza do úvahy možnosť, aby voči nej ako strane sporu žiadal aj nariadenie neodkladného, či zabezpečovacieho opatrenia, tak toto v tomto konaní, podľa názoru žalovanej 2/, nebolo splnené. Uviedla, že žalobca podal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konaní o zaplatenie 822 773,19 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12Csp/42/2020 voči žalovanému 1/ X/., E. J.. V tomto konaní žalovaná 2/ nevystupuje. Ak teda žalobca podal v uvedenom prebiehajúcim sporovom konaní návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, kde ju označil ako žalovanú 2/, avšak zároveň ju neurobil stranou sporu v konaní vo veci samej, je to podľa žalovanej 2/ dôvod, pre ktorý nemôže byť voči nej nariadené ani neodkladné, ani zabezpečovacie opatrenie. Žalobca v súlade s § 60 CSP určil za strany sporu vo veci samej seba a žalovaného 1/ a týmto svojím dispozičným oprávnením pevne určil okruh „účastníkov konania“. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, „kde ju označil ako stranu sporu“ podal v rámci sporu a nie mimo neho. V uvedenej súvislosti žalovaná 2/ v odvolaní zdôraznila, že žalobca nežiadal, aby sa zmenil okruh účastníkov konania vo veci samej a ani okruh účastníkov nerozšíril, preto nemohol súd prvej inštancie podľa názoru žalovanej 2/ voči nej nariadiť zabezpečovacie opatrenie, pretože zabezpečovacie opatrenie podľa § 343 CSP možno nariadiť výhradne voči dlžníkovi, nie voči inej osobe. V nadväznosti na uvedené žalovaná 2/ v odvolaní uviedla, že v zmysle predchádzajúcej právnej úpravy (§ 76 ods. 2 zákona č. 99/1963, Občianskeho súdneho poriadku) bolo možné nariadiť predbežné opatrenie aj voči inej osobe, táto možnosť však v súčasnej právnej úprave chýba. Zdôraznila, že každý má právo na presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, táto požiadavka však v danom prípade nebola splnená. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalovaná 2/ v odvolaní síce vymenovala odvolacie dôvody, avšak ani pri jedinom z nich bližšie nešpecifikovala, v čom konkrétne malo spočívať ich naplnenie. Zdôraznil, že nie je úlohou odvolacieho súdu hľadať v texte odvolania také skutkové tvrdenia odvolateľa, ktoré by mohli preukazovať naplnenie ním označených odvolacích dôvodov. Uviedol, že pokiaľ žalovaná 2/ v článku II. odvolania uvádza, že v odvolaní napadnutom uznesení súdu prvej inštancie absentuje posúdenie proporcionality navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k obmedzeným právam, pričom z predmetného uznesenia nemožno zistiť, akým spôsobom žalobca preukazoval hodnotu predmetu zálohu a to, či zabezpečovacie opatrenie nepostihuje nehnuteľnosti vo vyššej hodnote ako je výška žalovanej pohľadávky, tak považuje za potrebné poukázať na to, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Zabezpečovacím opatrením sa má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie. Vzhľadom na zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní a rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuplatňuje princíp kontradiktórnosti a princíp rovnosti strán sporu tak striktno ako v konaní vo veci samej. Všeobecný súd tak nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej, postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, Uvedené platí podľa žalobcu tak vo vzťahu k rozhodovaniu o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na súde prvej inštancie, ako aj pri rozhodovaní na súde odvolacom (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 294/2020 zo dňa 04.08.2020). V nadväznosti na uvedené žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že podľa jeho názoru súd nemusí pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia pristúpiť k matematickým výpočtom zisťovania pomeru výšky žalovanej pohľadávky a cien nehnuteľností, ktoré ceny nehnuteľností by boli podložené výškou cien nehnuteľností zistených z údajov realitných kancelárií dostupných na internete. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej 2/, že v zmysle odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie došlo k neopodstatnenému presunu dôkazného bremena, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že žalovaná 2/ opomenula skutočnosť, že súd prvej inštancie na podklade návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nezistil zjavný nepomer, ktorý by bol medzi hodnotou zaťažených nehnuteľností a zabezpečenej pohľadávkou, čo okrem iného vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia sp. zn. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. 04. 2021, kde

odvolací súd rozhodoval o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o v poradí prvom návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ ďalej uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa v odseku 19. odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia dostatočným spôsobom vysporiadal s posúdením proporcionality nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, keď uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zvažil, či nariadením zabezpečovacieho opatrenia nedôjde k zásahu do práv žalovaných nad nevyhnutnú mieru, pričom poukázal na výšku zabezpečovanej pohľadávky, kde uviedol, že vzhľadom na výšku pohľadávky aj s jej príslušenstvom považuje jej zabezpečenie zabezpečovacím opatrením za dôvodné. Pokiaľ žalovaná 2/ v odvolaní uviedla, že voči jej osobe nie je splnená požiadavka obavy, že exekúcia bude ohrozená, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v dostatočnej miere odôvodnil obavu z ohrozenia budúcej exekúcie tak voči žalovanému 1/ ako aj voči žalovanej 2/, nakoľko z dôkazov predložených v konaní vyplýva, že vo vzťahu k nehnuteľnosti vedenej na Okresnom úrade Banská Bystrica, katastrálnom odbore, pre obec G., katastrálne územie G., zapísanej na liste vlastníctva č. XXX ako byt číslo 2, poschodie 1., mezanín vo vchode č. I, nachádzajúci sa v bytovom dome so súpisným číslom XXX, postavenom na parcele registra „C“ číslo XXX/X, podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve vo veľkosti 10300/94012-in k celku, spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 10300/94012-in k celku, spoluvlastnícky podiel k pozemku parcela registra „C“ parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 722 m² vo veľkosti 10300/94012-in k celku a k pozemku parcela registra „C“ parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 352 m² vo veľkosti 10300/94012-in k celku; ktorá nehnuteľnosť je v súčasnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve (podiel 1/1) žalovaného 1/ a žalovanej 2/, je na príslušnom liste vlastníctva vyznačená plomba V-XXXX/XXXX, informujúca o prevode vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy; uvedené katastrálne konanie je však v súčasnosti prerušené. Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že obavu zo zmarenia budúcej exekúcie má žalobca aj voči žalovanej 2/, keďže účastníkom predmetnej kúpnej zmluvy musela byť aj žalovaná 2/, a to napriek jej tvrdeniam uvedeným v odvolaní. V uvedenej súvislosti žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že táto obava vykazuje dostatočne kvalifikovanú intenzitu na to, aby bol odôvodnený zásah do vlastníckeho práva žalovanej 2/ tak, ako to vyslovil Krajský súd v Banskej Bystrici v bode 35. odôvodnenia svojho rozhodnutia sp. zn. 43Cob/175/2017 zo dňa 18. 01. 2018. Opačným výkladom by podľa žalobcu došlo k porušeniu základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, a to tak, že výkladom ad absurdum by nemohlo byť zriadené zabezpečovacie opatrenie na akékoľvek nehnuteľnosti dlžníka, ktoré nie sú v jeho výlučnom vlastníctve. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ na Čl. 2 ods. 1 Základných princípov CSP, kde sa uvádza: „Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty“ a uviedol, že pokiaľ žalovaná 2/ v odvolaní namietala postihnutie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pričom obsahom článku IV. odvolania je hlavne namietanie nedostatočného odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a nemožnosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanej 2/ z toho dôvodu, že žalovaná 2/ nie je účastníkom konania vo veci samej, tak poukazuje na to, že okresný súd rešpektujúc ust. § 391 ods. 2 CSP rozhodol v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici vysloveným v odseku 8. odôvodnenia uznesenia č. k. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. 04. 2021, pričom sa v dostatočnej miere vyrovnal s diferenciáciou účasti v konaní vo veci samej a v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, keď uviedol: „Konanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je v zmysle Civilného sporového poriadku konaním samostatným, nezávislým na konaní vo veci samej, v ktorom sa rozhoduje o priznaní peňažnej pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená nariadením zabezpečovacieho opatrenia, a preto okruh subjektov, voči ktorým sa žalobca domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia nemusí byť totožný s okruhom subjektov, ktoré sú sporovými stranami v konaní vo veci samej.“ Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ poukázal tiež na to, že súd prvej inštancie sa vo svojom uznesení vyjadril aj k žalovanej 2/ namietanému postihnutiu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, keď k uvedenému zaujal rovnaké stanovisko ako Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení č. k. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. 04. 2021, ktorý v odseku 9. odôvodnenia svojho uznesenia vyslovil nasledovný právny názor: „Ustanovenie § 343 ods. 1 Civilného sporového poriadku nerozlišuje na aký majetok dlžníka má byť zabezpečovacím opatrením zriadené záložné právo, t. j. či ide o majetok vo výlučnom vlastníctve dlžníka, podielovom spoluvlastníctve dlžníka alebo v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. K majetku, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov majú vlastnícke práva obaja manželia, ktorí nemajú žiadnym spôsobom určený podiel na vlastníckom práve k spoločným veciam. Každý z manželov je vlastníkom celej veci (nehnuteľnosti)

patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom nemožno určiť, v akom podiele sa ten-ktorý z nich na tomto vlastníctve zúčastňuje. Teda aj nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov sú majetkom dlžníka a spadajú do vymedzenia predmetu zabezpečovacieho opatrenia, ktoré je možné zriadiť na veci, práva a iné majetkové hodnoty dlžníka“. V uvedenej súvislosti žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že k problematike zriadenia zabezpečovacieho opatrenia voči tretej osobe zdieľa názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 43/2018-18 zo dňa 18. 01. 2018 v odseku 16. odôvodnenia vyjadril právny názor, v zmysle ktorého je možné nariadiť neodkladné opatrenie aj vo vzťahu k tretej osobe, za legitímny a ústavne konformný, pričom uviedol: „... neodkladné opatrenie možno nariadiť aj proti tretej osobe (ktorá nie je stranou sporu), a to aj bez výslovného zákonného ustanovenia, tak ako podľa predchádzajúcej výslovnej právnej úpravy (§ 76 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), avšak primerane sa táto možnosť vzťahuje aj na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia“. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalovanej 2/ žalobca uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

4. K obsahu vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovanej 2/ sa žalovaná 2/ vyjadrila v podaní zo dňa 28. 11. 2021, kde uviedla, že na svojom odvolaní zo dňa 03. 10. 2021 voči predmetnému uzneseniu súdu prvej inštancie trvá. Žalobca vo svojom vyjadrení k jej odvolaniu zo dňa 25. 10. 2021 neuviedol podľa jej názoru také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o oprávnenosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia voči jej osobe. Uviedla, že odvolacie dôvody dostatočným spôsobom špecifikovala, náležite rozviedla a podrobne odôvodnila v texte odvolania, a preto argumentáciu žalobcu v tomto smere považujem za absurdnú, účelovú, ale predovšetkým za nesprávnu. Zdôraznila, že naďalej považuje nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči jej osobe za neprimerané vzhľadom na pomer výšky vymáhanej pohľadávky a výšky hodnoty nehnuteľností. Uviedla, že súd prvej inštancie nevykonal náležité dokazovanie, pričom s odkazom na judikatúru uvedenú v jej odvolaní, že zisťovanie primeranosti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je súčasťou rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia trvá na tom, že je na žalobcovi preukázať naplnenie tejto podmienky. Žalobca síce vo svojom vyjadrení zo dňa 25. 10. 2021 poukázal na vyznačenú plombu na liste vlastníctva č.XXX, k. ú. G., avšak opomína podľa žalovanej 2/ vziať do úvahy tú skutočnosť, že akékoľvek prevody majetku boli vykonané predtým ako sa vôbec dozvedela, že jej manžel má dlhy; úkony týkajúce sa majetku preto nemali a ani nemohli žiadnu spojitosť s dlhmi manžela a nekonala ani v úmysle kohokoľvek ukrátiť, keďže vedomosť o jeho dlhoch nemala. Je zrejmé, že súd pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia neprihliadal na skutkový stav v čase jeho rozhodovania. Žalobca podľa žalovanej 2/ opomína skutočnosť, na ktorú podrobne poukázala v bode IV. svojho odvolania zo dňa 03. 10. 2021, pričom trvá na tom, že voči jej osobe nemožno nariadiť ani neodkladné, ani zabezpečovacie opatrenie. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej 2/ v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

8. Podľa § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

9. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

14. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 335 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

16. Podľa § 151a zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len "OZ"), záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

17. Podľa § 151b ods. 1 veta prvá OZ, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom.

18. Zo spisu odvolací súd zistil, že uznesením sp. zn. 17CoCsp/9/2021- 364 zo dňa 12. apríla 2021 rozhodol odvolací súd o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp/42/2020-288 zo dňa 20. novembra 2020, ktorým okresný súd rozhodol o v poradí prvom návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak, že uznesenie okresného súdu zmenil a zabezpečovacie opatrenie nariadil len vo vzťahu k nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného, špecifikovanej vo výroku predmetného uznesenia, vo zvyšnej časti týkajúcej sa nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol s odôvodnením, že žalobcovi s poukazom na procesnú samostatnosť konania o zabezpečovacom opatrení nič nebránilo v tom, aby návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia smeroval aj voči manželke dlžníka, hoci táto nie je stranou v konaní o veci samej (o zaplatenie sumy 822 773,19 € s príslušenstvom) a pokiaľ ju žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý sa týka nehnuteľností patriacich do BSM ako stranu v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neoznačil a okresný súd nariadil zabezpečovacie opatrenia vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam patriacim do BSM, zasiahol do právnej sféry manželky žalovaného, bez toho aby manželka žalovaného mala možnosť brániť sa proti takémuto rozhodnutiu, napr. podaním odvolania proti uzneseniu, ktorým bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené.

19. Vychádzajúc z uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, vyjadreného v odôvodnení uznesenia sp. zn. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. apríla 2021 podal žalobca v poradí druhý návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, kde ako žalovanú 2/ označil manželku žalovaného 1/, pretože návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa týkal nehnuteľností patriacich do BSM žalovaného 1/ a žalovanej 2/. O uvedenom v poradí druhom návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodol súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie tak, že návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel, s čím žalovaná 2/ z dôvodov uvedených v odvolaní vyjadrila podaním odvolania nesúhlas.

20. Po prejednaní odvolania žalovanej 2/ odvolací súd uvádza, že zabezpečovacie opatrenie má rovnako ako neodkladné opatrenia dočasný charakter. Jeho úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť žalovanej pohľadávky žalobcu pre prípad, že žalobca bude v konaní o veci samej úspešný. Zmyslom a účelom zabezpečovacieho opatrenia je zabrániť tomu, aby žalovaný dlžník v priebehu konania

uskutočňoval prevody majetku, z ktorého by potencionálne (v prípade že si dobrovoľne nesplní povinnosť vyplývajúcu z právoplatného súdneho rozhodnutia) mohla byť v rámci exekúcie pohľadávka žalobcu uspokojená.

21. Z vyššie citovaného ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka. Z uvedeného ustanovenia nevyplýva, že by premetom zabezpečovacieho opatrenia mohol byť len majetok dlžníka patriaci do jeho výlučného vlastníctva. To znamená, že predmetom zabezpečovacieho opatrenia môže byť majetok dlžníka v akejkoľvek forme - vo výlučnom vlastníctve a tiež v podielovom, či v bezpodielovom spoluvlastníctve. Ak by uvedená interpretácia ust. § 343 ods. 1 CSP nemala byť, tak ako to tvrdí žalovaná 2/, správna, tak by zákonodarca v ust. § 343 ods. 1 CSP striktno vymedzil, že zabezpečovacie opatrenie môže byť nariadené len vo vzťahu k takému majetku dlžníka, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve. Takýto zámer zákonodarcu však z ust. § 343 ods. 1 CSP nevyplýva, preto sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalovanej 2/, že zabezpečovacím opatrením nemôže byť postihnutý majetok patriaci do BSM a že súčasná právna úprava tak neodkladných ako aj zabezpečovacích opatrení nariadenie neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k inej osobe ako je dlžník nepripúšťa. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že to, že možno nariadiť zabezpečovacie opatrenie aj vo vzťahu k iným osobám ako je dlžník logicky vyplýva z tej skutočnosti, že zabezpečovacie opatrenie možno nariadiť aj vo vzťahu k majetku dlžníka, ktorý patrí do BSM. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mohol žalobca práve z titulu, že zabezpečovacie opatrenie sa týka majetku patriaceho do BSM označiť v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako žalovanú 2/ manželku žalovaného 1/, aj keď žalovaná 2/ nie je dlžníčkou žalobcu, a teda jej vstup do konania o veci samej nemá svoje opodstatnenie, a preto žalobca a následne ani súd prvej inštancie nepochybil, keď pred tým ako žalovanú 2/ označil na strane žalovaného v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nenavrhol vstup žalovanej 2/ aj do konania o veci samej, v dôsledku čoho súd prvej inštancie o vstupe žalovanej 2/ do konania o veci samej nerozhodoval a nerozhodol.

22. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovanej 2/ týkajúcu sa neskúmania proporcionality medzi zabezpečenou pohľadávkou žalobcu a nariadením zabezpečovacieho opatrenia zaťaženými nehnuteľnosťami súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že už v uznesení sp. zn. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. apríla 2021 poukázal odvolací súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo/322/95 zo dňa 27. 05. 1996, kde NS SR uvádza: „nariadeniu predbežného opatrenia nebráni, ak žalobca k návrhu na predbežné opatrenie nepredloží ocenenie nehnuteľnosti, ktorá má byť predbežným opatrením postihnutá, ak medzi pohľadávkou, ktorej budúci výkon rozhodnutia je ohrozený a cenou nehnuteľnosti nie je výrazný nepomer.“ V danom prípade má vplyv na záver o primeranosti nariadeného zabezpečovacieho opatrenia aj skutočnosť, že tak ako to vyplýva z časti C- ľarchy listu vlastníctva č. XXX pre k. ú. G., obec G., žalobca nie je jediným veriteľom žalovaného 1/, preto pri existencii ďalších pohľadávok znižujúcich hodnotu nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX ako byt č. 1 (vo vzťahu ku ktorému bolo zriadeného záložné právo nariadením zabezpečovacieho opatrenia uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp/42/2020-288 zo dňa 20. 11. 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/9/2021-364 zo dňa 12. 04. 2021) a byt č. 2, je značne sťažené uspokojenie pohľadávky žalobcu výkonom záložného práva vo vzťahu k uvedeným dvom nehnuteľnostiam. Pokiaľ ide o ďalšie nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým odvolaním napadnutým uznesením nariadil súd prvej inštancie zabezpečovacie opatrenie, odvolací súd uvádza, že vzhľadom na povahu týchto nehnuteľností (v prevažnej miere ide pozemky o výmere 18 m², 610 m², 120 m², 92 m² a spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 k rodinnému domu v obci L. Z.), kde v BSM je len spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1, nejde o také nehnuteľnosti, ktoré by boli vo vzťahu k výške žalovanej pohľadávky žalobcu (822 773,19 € s prísl.) z hľadiska ich ceny evidentne neprimerané, preto v súlade s vyššie citovaným uznesením NS SR sp. zn. 4 Obo/322/1995, ktoré sa v zmysle ust. § 344 CSP vzťahuje aj na zabezpečovacie opatrenie, nemožno považovať ani uvedenú odvoláciu námietku žalovanej 2/ za opodstatnenú, a to bez ohľadu na to či súd prvej inštancie porovnával výšku žalovanej pohľadávky žalobcu s cenami podobných nehnuteľností získaných z údajov na internete alebo nie, keďže primeranosť nariadeného zabezpečovacieho opatrenia vyplýva aj bez toho z vyššie uvedených skutočností.

23. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože nejde o rozhodnutie ktorým sa konanie končí, a teda o trovách tohto odvolacieho konania rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí o veci samej.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).